

Cartea lui Daniel – Numărul o sută nouăzeci și trei

Dezvăluirea vremurilor de pe urmă: de la soarta Rusiei la întoarcerea lui Trump și formarea chipului fiarei

Jeff Pippenger

2024-04-23

În viitorul apropiat, Rusia va pune capăt războiului din Ucraina printr-o victorie, iar această victorie se va dovedi a fi începutul sfârșitului pentru Putin și pentru Rusia. Așa cum Gorbaciov și-a reorganizat (perestroika) imperiul și apoi a fugit la Națiunile Unite, Rusia politică va fi adusă sub autoritatea Națiunilor Unite, în timp ce Rusia religioasă va fi adusă sub controlul papalității. Trump va fi ales în 2024 și va birui asupra democrațiilor globaliști și asupra globaliștilor declarați din Partidul Republican și va forma o alianță cu globaliștii Națiunilor Unite, cu scopul de a soluționa consecințele prăbușirii lui Putin și a Rusiei. Apoi, curva Tirului va mijloci în favoarea Rusiei.

În Bătălia de la Panium se repetă istoria celei dintâi dintre cele trei bătălii din versetul patruzeci. În prima bătălie, reprezentată de prăbușirea Uniunii Sovietice în 1989, cel dintâi dintre ultimii opt președinți a slujit drept armata prin procură a papalității. Acel prim președinte a fost republican, semnalând că și ultimul va fi un președinte republican. Primul președinte a fost cunoscut pentru retorica sa privitoare la zidul cortinei de fier, care, ca reper profetic, a căzut atunci când Zidul Berlinului a căzut la 9 noiembrie 1989. Ultimul președinte republican va fi cunoscut pentru retorica sa privitoare la zidul de la granița de sud a Statelor Unite, iar reperul care va marca mărturia lui Trump despre construirea zidului va fi legea duminicală, când „zidul de despărțire dintre biserică și stat”, în sens simbolic, va fi înlăturat.

Președintele acela dintâi a fost o fostă vedetă a mass-mediei, cunoscut pentru talentul său oratoric ascuțit și pentru simțul umorului. Ultimul președinte este o fostă vedetă a mass-mediei, cunoscut pentru talentul său oratoric ascuțit și pentru simțul umorului. Anul 1989 a marcat dezintegrarea imperiului cunoscut sub numele de Uniunea Sovietică, iar ultima dintre cele trei bătălii din versetul patruzeci reprezintă dezintegrarea imperiului cunoscut sub numele de Rusia.

Războiul de la Panium este a treia și ultima bătălie din versetul patruzeci și a fost prefigurată de prima bătălie. Când prima bătălie s-a încheiat, întreaga lume a recunoscut că singura superputere din lume erau Statele Unite. Acea dominație mondială se va repeta la încheierea ultimei bătălii, căci acolo, în pofida alianței formate între Antioh al III-lea și Filip al Macedoniei, (Statele Unite și Națiunile Unite), Statele Unite (profetul mincinos) vor fi statornicite ca împăratul principal al celor zece împărați (balaurul — Națiunile Unite.)

Cele trei bătălii din versetul patruzeci poartă semnătura „Adevărului”, căci prima o reprezintă pe cea din urmă, iar bătălia din mijloc reprezintă răzvrătirea. Prima și ultima armată interpusă biruitoare (Statele Unite) înving, însă a doua armată interpusă pierde, iar a doua armată interpusă este nazismul, un simbol mondial al răzvrătirii.

Cele trei campanii politice ale lui Donald Trump poartă semnătura „Adevărului”, căci el câștigă alegerile în prima și în ultima sa campanie, însă în campania din mijloc este înfrânt prin fiară de ateism, care este puterea dragonului, încă o dată simbolul răzvrătirii reprezentate de a treisprezecea literă a alfabetului ebraic, care, atunci când este așezată împreună cu prima și cu ultima literă, formează cuvântul ebraic „Adevăr”.

Versetul zece din Daniel unsprezece identifică timpul sfârșitului în 1989, iar versetul șaisprezece identifică legea duminicală care va veni în curând. Versetele zece până la cincisprezece reprezintă istoria ascunsă a versetului patruzeci, care este partea din cartea lui Daniel ce a fost pecetluită până în zilele de pe urmă. Când versetele zece până la cincisprezece sunt așezate (linie peste linie) în istoria ascunsă a versetului patruzeci, partea din Daniel care se referă la zilele de pe urmă este desigilată. Acea parte este desigilată chiar înainte ca timpul de probă să se încheie pentru păzitorii Sabatului, la legea duminicală care va veni în curând. Prin urmare, ea reprezintă sigiliul final, sau al șaptelea.

Și, când a deschis pecetea a șaptea, s-a făcut tăcere în cer cam de o jumătate de ceas. Și am văzut pe cei șapte înger care stăteau înaintea lui Dumnezeu; și le-au fost date șapte trâmbițe. Și un alt înger a venit și a stat la altar, având o cădelniță de aur; și i s-a dat multă tămâie, ca s-o aducă, împreună cu rugăciunile tuturor sfinților, pe altarul de aur care era înaintea tronului. Și fumul tămâii, care se ridica împreună cu rugăciunile sfinților, s-a înălțat înaintea lui Dumnezeu din mâna îngerului. Și îngerul a luat cădelnița, a umplut-o cu foc de pe altar și l-a aruncat pe pământ; și au fost glasuri, tunete, fulgere și un cutremur de pământ. Și cei șapte îngeri care aveau cele șapte trâmbițe s-au pregătit să sune. Apocalipsa 8:1-6.

Cei șapte îngeri cu cele șapte trâmbițe reprezintă judecata executivă care începe la legea duminicală din Statele Unite și reprezintă judecata executivă care începe atunci când Mihail Se ridică și timpul de probă al omului se încheie. În prima perioadă, de la legea duminicală până când Mihail Se ridică, judecățile lui Dumnezeu sunt amestecate cu milă, dar apoi cele șapte plăgi de pe urmă sunt judecățile lui Dumnezeu care nu sunt amestecate cu milă. Deschiderea pecetii a șaptea este momentul când judecățile executive sunt pregătite, așa cum sunt reprezentate de cei șapte îngeri.

Daniel capitolele doi și nouă identifică „rugăciunile sfinților” ca fiind o rugăciune pentru a înțelege evenimentele asociate cu visul ascuns al lui Nebucadnețar despre chipul fiarelor, precum și pocăința și mărturisirea asociate cu „șapte vremi” din capitolul douăzeci și șase al Leviticului. Rugăciunile care sunt amestecate cu tămâia în „cădelnița de aur” și care s-au înălțat înaintea lui Dumnezeu sunt rostite de aceia care sunt chemați să fie între cei o sută patruzeci și patru de mii, care, în acel timp, primesc pecetea Dumnezeului celui viu, când focul de pe altar este aruncat pe pământ.

În capitolul nouă din Ezechiel, aceiași sfinți suspină și strigă din pricina urâciunilor săvârșite în țară și în biserică, iar pe măsură ce își exprimă adâncă lor căință pentru păcat, îngerul care pecetluiește pune un semn pe frunțile lor. Ca și în capitolul opt din Apocalipsa, judecățile reprezentate de îngerii nimicitori se află acolo, în fundal, așteptând porunca potrivit căreia pecetluirea s-a încheiat.

„Cel Atotinfinit încă ține socoteală tuturor națiunilor, cu o exactitate fără greș. Câtă vreme îndurarea Sa este oferită prin chemări la pocăință, această socoteală va rămâne deschisă; dar, când cifrele ajung la o anumită măsură pe care Dumnezeu a hotărât-o, începe lucrarea mâniei Sale. Socoteala se închide. Răbdarea divină încetează. Nu mai este nici o mijlocire a îndurării în favoarea lor.”

„Profetul, privind de-a lungul veacurilor, a avut această vreme prezentată înaintea viziunii sale. Națiunile acestei epoci au fost beneficiarele unor îndurări fără precedent. Cele mai alese binecuvântări ale cerului le-au fost acordate, dar împotriva lor sunt scrise mândrie sportivă, lăcomie, idolatrie, dispreț față de Dumnezeu și o josnică nerecunoștință. Ele își încheie cu repeziciune socoteala cu Dumnezeu.

„Dar ceea ce mă face să tremur este faptul că aceia care au avut cea mai mare lumină și cele mai mari privilegii au devenit contaminați de nelegiuirea care predomină. Influențați de cei nelegiuitori din jurul lor, mulți, chiar dintre cei care mărturisesc adevărul, s-au răcit și sunt purtați la vale de curentul puternic al răului. Disprețul universal aruncat asupra adevăratei evlavii și sfințeniei îi face pe aceia care nu păstrează o legătură strânsă cu Dumnezeu să-și piardă respectul față de Legea Sa. Dacă ar urma lumina și ar asculta de adevăr din inimă, această Lege sfântă li s-ar părea cu atât mai prețioasă cu cât este astfel disprețuită și înlăturată. Pe măsură ce lipsa de respect față de Legea lui Dumnezeu devine tot mai vădită, linia de demarcație dintre păzitorii ei și lume devine tot mai distinctă. Iubirea pentru preceptele divine crește într-o clasă în aceeași măsură în care disprețul față de ele crește într-o altă clasă.

„Crisis se apropie cu repeziciune. Cifrele care cresc rapid arată că timpul cercetării lui Dumnezeu este aproape sosit. Deși Se lasă greu înduplecat să pedepsească, totuși El va pedepsi, și aceasta degrabă. Cei care umblă în lumină vor vedea semnele primejdiei care se apropie; dar nu trebuie să stea liniștiți, într-o așteptare nepăsătoare a nimicirii, mângâindu-se cu credința că Dumnezeu Își va ocroti poporul în ziua cercetării. Nicidecum. Ei ar trebui să-și dea seama că este datorii lor să lucreze cu sârguință pentru a-i salva pe alții, privind cu o credință puternică spre Dumnezeu pentru ajutor. «Mare putere are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit.»

„კვეთილმსახური ღმრთისმოსაობის საფუარმა სრულებით არ დაკარგა თავისი ძალა. იმ დროს, როცა ეკლესიის საფრთხე და დაკნინება უდიდესია, ის მცირე ჯგუფი, რომელიც ნათელში დგას, ოხვრითა და ტირილით იგლოვებს იმ სისადაგლებს, რომელნიც ქვეყანაში ხდება. მაგრამ უმეტესად მათი ლოცვები ეკლესიისათვის აღევლინება, რადგან მისი წევრები ქვეყნიერების წესით იქცევიან.

„Înfocatele rugăciuni ale acestei rămășițe credincioase nu vor fi zadarnice. Când Domnul Se va ridica ca răzbunător, El va veni și ca ocrotitor al tuturor celor care au păstrat credința în curăția ei și s-au păstrat neîntinați de lume. În acest timp a făgăduit Dumnezeu să facă dreptate aleșilor Săi, care strigă către El zi și noapte, măcar că întârzie față de ei.”

„Porunca este: «Treci prin mijlocul cetății, prin mijlocul Ierusalimului, și pune un semn pe frunțile bărbaților care suspină și care strigă din pricina tuturor urâciunilor care se săvârșesc în mijlocul ei.» Acești oameni care suspinau și strigau vestiseră cuvintele vieții; mustrară,

sfătuiseră și imploraseră. Unii care Îl dezonoraseră pe Dumnezeu s-au pocăit și și-au smerit inimile înaintea Lui. Dar slava Domnului se depărtase de la Israel; deși mulți continuau încă formele religiei, puterea și prezența Sa lipseau.” Testimonies, volumul 5, 208–210.

Vesetele zece până la cincisprezece desigilează istoria ascunsă a versetului patruzeci și, făcând aceasta, identifică totodată faptul că sigilarea celor o sută patruzeci și patru de mii se împlinește acum asupra acelor care au împlinit cerințele rugăciunilor reprezentate de Daniel și de cei trei bărbați vrednici din capitolul doi, și de Daniel în capitolul nouă. Deosebirea dintre cele două rugăciuni poate fi recunoscută astfel: una este o rugăciune pentru înțelegerea evenimentelor exterioare ale profeției (Daniel doi), iar cealaltă este o rugăciune pentru a realiza experiența lăuntrică a profeției (Daniel nouă). O altă deosebire este că sfinții, în mod colectiv, caută să înțeleagă solia de încercare a chipului fiarei (Daniel doi), însă ei trebuie, în mod individual, să împlinească lucrarea pocăinței depline (Daniel nouă). Rugăciunile lor trebuie să fie în contextul lui Ezechiel nouă, căci ei trebuie să fie mâhniți din pricina păcatelor din țară și din biserică.

„În vremea când mânia Sa va ieși în judecăți, acești urmași smeriți și devotați ai lui Hristos se vor deosebi de restul lumii prin întristarea sufletului lor, care se exprimă prin tânguire și plâns, muștrări și avertizări. În timp ce alții încearcă să arunce o mantie peste răul existent și să scuze marea nelegiuire care predomină pretutindeni, aceia care au zel pentru onoarea lui Dumnezeu și dragoste pentru suflete nu vor tăcea pentru a câștiga bunăvoința cuiva. Sufletele lor neprihănite sunt chinuite zi de zi de faptele nelegiuite și de vorbirea celor nedrepti. Ei sunt neputincioși să oprească torentul năvalnic al nelegiuirii și, de aceea, sunt plini de durere și de alarmă. Ei plâng înaintea lui Dumnezeu văzând religia disprețuită chiar în casele acelor care au avut multă lumină. Ei se tânguiesc și își smeresc sufletele pentru că mândria, lăcomia, egoismul și înșelăciunea de aproape orice fel se află în biserică. Duhul lui Dumnezeu, care îndeamnă la muștrare, este călcat în picioare, în timp ce slujitorii lui Satana triumfă. Dumnezeu este dezonorat, adevărul este făcut fără putere.”

“Grupa care nu simte durere pentru propria ei decădere spirituală și nici nu plânge pentru păcatele altora va fi lăsată fără sigiliul lui Dumnezeu. Domnul îi însărcinează pe solii Săi, oamenii cu arme de nimicire în mâini: «Mergeți după el prin cetate și loviți: ochiul vostru să nu cruțe și să nu aveți milă; ucideți cu desăvârșire pe bătrân și pe tânăr, pe fecioare și pe copilași, și pe femei; dar să nu vă apropiați de niciun om asupra căruia este semnul; și începeți de la Locașul Meu cel Sfânt.» Atunci au început cu bătrânii care erau înaintea casei.”

„Aici vedem că biserica — sanctuarul Domnului — a fost cea dintâi care a simțit lovitura mâniei lui Dumnezeu. Bătrânii, aceia căroră Dumnezeu le dăduse o mare lumină și care stătuseră ca păzitori ai intereselor spirituale ale poporului, își trădaseră încredințarea. Ei adoptaseră poziția că nu trebuie să așteptăm minuni și nici manifestarea evidentă a puterii lui Dumnezeu ca în zilele de odinioară. Vremurile s-au schimbat. Aceste cuvinte le întăresc necredința, iar ei spun: Domnul nu va face nici bine, nici rău. El este prea milostiv ca să-Și cerceteze poporul cu judecată. Astfel, «Pace și liniște» este strigătul unor oameni care nu-și vor mai ridica niciodată glasul ca o trâmbiță, ca să arate poporului lui Dumnezeu fărădelegile lui și casei lui Iacov păcatele ei. Acești câini muți, care n-au vrut să latre, sunt cei care simt răzbunarea dreaptă a unui Dumnezeu ofensat. Bărbați, fecioare și copilași pier împreună.”

Testimonies, volumul 5, 210, 211.

Versetul unu și doi din Daniel unsprezece încep la timpul sfârșitului, în 1989, după cum începe și versetul zece. Versetul doi duce istoria până la primul mandat al lui Donald Trump, iar apoi lasă o istorie ascunsă de la acel al șaselea cel mai bogat președinte până la a șaptea împărăție (Națiunile Unite), reprezentată de Alexandru cel Mare. Între Xerxe, împăratul cel bogat din versetul doi, și Alexandru cel Mare au fost opt împărați persani. Istoria ascunsă a versetului doi până la versetul trei reprezintă opt împărați. Astfel, de la încheierea primului mandat al lui Trump până la a șaptea împărăție a profeției biblice există în total zece împărați care se întind peste istoria ascunsă a versetelor doi și trei din capitolul unsprezece al cărții lui Daniel.

संख्या दस एक परीक्षा का प्रतीक है, और वह परीक्षा जो इसी इतिहास में घटित होती है, पशु की मूरत का गठन है। छठा सबसे धनी राष्ट्रपति 2015 में अपने प्रथम अभियान से आरम्भ करते हुए वैश्विकतावादियों को उकसाता है, और ऐसा करते हुए वह प्रकाशतिवाक्य अध्याय ग्यारह के दो साक्षियों और नास्तिकता के अजगर-पशु के बीच एक संघर्ष का आरम्भ चहिनति करता है, जो पद सोलह और इकतालीस के खवार के कानून तक समाप्त नहीं होता। उसी युद्ध के भीतर डोनाल्ड ट्रम्प वह पहला राष्ट्रपति था जिसने अजगर को उकसाया, और वही अन्तमि भी है। ट्रम्प पृथ्वी-पशु का अन्तमि राष्ट्रपति है, और ट्रम्प सातवें राज्य का प्रथम नेता बनेगा। ऐसा करते हुए, ट्रम्प दस राजाओं में प्रथम और अन्तमि का प्रतिनिधित्व करता है, और दस एक परीक्षा का प्रतीक है।

1776, 1789 și 1798 reprezintă trei istorii care stabilesc că al optulea președinte este dintre cei șapte. 1776 reprezintă publicarea Declarației de Independență și istoria Primului și celui de-al Doilea Congres Continental. 1789 reprezintă o perioadă a istoriei în care au fost elaborate Articolele Confederației. Perioada a început în 1781 și s-a încheiat odată cu publicarea Constituției în 1789. 1798 reprezintă publicarea Alien and Sedition Acts și începutul fiarei care se ridică din pământ ca a șasea împărăție a profeției biblice.

Congresele Continentale sunt împărțite în două perioade profetice: primul congres și ultimul congres. Primul Congres Continental a avut doi președinți, iar Peyton Randolph a fost primul președinte. Al Doilea Congres Continental a avut șase președinți. Peyton Randolph a fost primul președinte atât al Primului, cât și al Celui de-al Doilea Congres Continental. În total, au fost opt președinți în cursul istoriei Primului și Celui de-al Doilea Congres Continental. Peyton Randolph a fost primul președinte atât al Primului, cât și al Celui de-al Doilea Congres Continental, o perioadă profetică în care au fost opt președinți, însă primul președinte al fiecăreia dintre cele două perioade a fost aceeași persoană. Prin urmare, deși au existat opt mandate prezidențiale, în realitate au fost numai șapte președinți. Primul președinte a fost de două ori primul președinte al celor șapte persoane care au fost președinți și, prin urmare, Randolph îl reprezintă pe al optulea, care era dintre cei șapte, iar pe baza a doi martori el îl prefigurează pe primul președinte efectiv, care a fost George Washington.

Washington anahusishwa na Randolph, na kwa hiyo Randolph, kama ishara ya Washington, anabeba pamoja sifa za kinabii za Randolph, rais wa kwanza, na pia kwamba Randolph alikuwa wa nane, aliyekuwa wa wale saba. Hivyo George Washington, kama rais wa kwanza na Amiri Jeshi Mkuu wa kwanza, kwa namna ya kinabii alikuwa pia wa nane, naye alikuwa wa wale saba; na

Trump, kama rais wa mwisho, naye pia atakuwa wa nane, yaani wa wale saba.

Al doilea președinte al celui de-al Doilea Congres Continental a fost John Hancock. Cel de-al Doilea Congres Continental s-a încheiat în 1781. Din 1781 până în 1789 se identifică istoria Articolelor Confederației. Perioada este simbolizată prin data de 1789, odată cu publicarea Constituției. În acea perioadă au existat, de asemenea, opt președinți. Articolele Confederației au reprezentat prima Constituție, însă slăbiciunea Articolelor Confederației a dus la înlocuirea lor și la ratificarea, de către treisprezece colonii, a Constituției în 1789.

În acea perioadă, cei opt președinți erau alcătuiți din șapte președinți care nu fuseseră președinți în istoria perioadei reprezentate de cele două Congrese Continentale anterioare, și unul care fusese președinte în acea primă perioadă profetică. John Hancock a slujit atât în cadrul celui de-al doilea Congres Continental, cât și în perioada reprezentată de Articolele Confederației. La nivel profetic, au existat doar șapte bărbați care au fost președinți în timpul celor două Congrese Continentale; astfel, din punct de vedere profetic, John Hancock era unul dintre cei opt din perioada Articolelor Confederației, dar era și unul dintre cei șapte bărbați din perioada anterioară. El era, așadar, al optulea, care era dintre cei șapte.

A doua perioadă profetică, reprezentată de anii 1781–1789, asemenea primei perioade, a avut un președinte (Hancock) care era al optulea și dintre cei șapte, așa cum a fost Randolph în prima perioadă profetică reprezentată de 1776.

În ambele perioade de câte opt președinți, este reprezentată enigma potrivit căreia al optulea este dintre cei șapte. Aceste două perioade aduc mărturie că primul președinte autentic (Washington) avea, de asemenea, enigma profetică atașată simbolismului său, fiind reprezentat, prin tipificarea sa, de Randolph. Aceste trei mărturii se referă la Trump. Trump, așa cum este reprezentat în versetele unu și doi din capitolul unsprezece, este ilustrat numai prin primul său mandat, care s-a încheiat atunci când a doua alegere a fost furată de fiara din adâncul fără fund.

Povijest koja je ispunila te retke uključuje skrivenu povijest između točke najbogatijega kralja (Kserksa) i uvođenja Aleksandra Velikoga, koji predstavlja zakon o nedjelji, kada deset kraljeva nakratko postaju sedmo kraljevstvo. Između bogatoga kralja i deset kraljeva koji se složno suglase da predaju svoje sedmo kraljevstvo papinstvu, bilo je osam kraljeva. Tih osam kraljeva, koji sačinjavaju skrivenu povijest od drugoga do trećega retka, nalaze dva svjedoka u povijesti osam predsjednika u razdoblju 1776., 1789. i 1798.

Acea istorie poartă simbolismul a douăzeci și doi de ani, identificând-o drept o istorie a sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii, când Divinitatea este unită cu omenirea. Ea poartă, de asemenea, mărturia „Adevărului”, căci începutul marchează independența, iar sfârșitul marchează înlăturarea independenței, în timp ce, la treisprezece ani după 1776, treisprezece colonii au ratificat Constituția. Ea identifică, de asemenea, două perioade a câte opt regi (președinți), care amândouă conțin enigma celui de-al optulea care este dintre cei șapte.

Trump ca al șaselea președinte în 2016 și, ca ultimul conducător al celui de-al șaselea împărății, reprezintă de asemenea pe primul și pe ultimul dintre zece regi succesivi. Numărul zece identifică

procesul de punere la probă al acelei istorii, iar încercarea care precede și se încheie la legea duminicală este formarea chipului fiarei. Chipul din visul cu fiara al lui Nebucadnețar reprezintă opt împărății și, făcând astfel, oferă mărturia că încercarea chipului fiarei este reprezentată prin numărul „opt”.

În istoria de încercare a liniei Macabeilor, care reprezintă linia cornului protestantismului apostat și linia cornului republicanismului apostat, reprezentată de Antioh al III-lea, liniile și coarnele se unesc într-un singur corn, care este o imagine a papalității. În aceeași istorie, chipul lui Dumnezeu este reprodus pe deplin și în mod permanent în cei reprezentați ca cei o sută patruzeci și patru de mii.

Istoria ascunsă a versetului patruzeci este dezpecetluită în cadrul istoriei ascunse a versetului doi până la versetul trei și al istoriei versetelor zece până la cincisprezece. Când Trump va deveni al optulea președinte, care este dintre cei șapte, la investirea sa din 20 ianuarie 2025, cei opt regi dintre Xerxes și Alexandru cel Mare marchează sosirea formării chipului fiarei, iar Trump îl reprezintă pe cel dintâi și pe cel din urmă dintre cei zece regi succesivi.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

Iar am văzut în mâna dreaptă a Celui ce ședea pe tron o carte scrisă pe dinăuntru și pe dos, pecetluită cu șapte peceti. Și am văzut un înger puternic, care striga cu glas tare: Cine este vrednic să deschidă cartea și să-i rupă pecetile? Și nimeni, nici în cer, nici pe pământ, nici sub pământ, nu putea să deschidă cartea, nici să se uite la ea. Și am plâns mult, pentru că nu s-a găsit nimeni vrednic să deschidă și să citească cartea, nici să se uite la ea. Și unul dintre bătrâni mi-a zis: Nu plânge; iată, Leul din seminția lui Iuda, Rădăcina lui David, a biruit ca să deschidă cartea și să-i rupă cele șapte peceti. Și m-am uitat, și iată că, în mijlocul tronului și al celor patru făpturi vii și în mijlocul bătrânilor, stătea în picioare un Miel, ca înjunghiat, având șapte coarne și șapte ochi, care sunt cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu trimise în tot pământul. El a venit și a luat cartea din mâna dreaptă a Celui ce ședea pe tron. Când a luat cartea, cele patru făpturi vii și cei douăzeci și patru de bătrâni s-au aruncat la pământ înaintea Mielului, având fiecare câte o alăută și potire de aur pline cu tămâie, care sunt rugăciunile sfinților. Și cântau o cântare nouă, zicând: Vrednic ești Tu să iei cartea și să-i deschizi pecetile, căci ai fost înjunghiat și ne-ai răscumpărat pentru Dumnezeu, prin sângele Tău, din orice seminție, limbă, popor și neam; și ai făcut din noi, pentru Dumnezeul nostru, împărați și preoți, și vom împărați pe pământ. Apocalipsa 5:1-10.